

நற்றிணையில் நீர்வாழ் உயிரினங்கள்

மெ. ரேவதி ^{அ, *}, ஜெ. சந்திரகலா ^அ

^அ தமிழியல்துறை, பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சிராப்பள்ளி-620024 தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Aquatic Organisms in Natrinai

M. Revathi ^{அ, *}, J. Chandrakala ^அ

^அ Department of Tamil Studies, Bharathidasan University, Tiruchirappalli-620024, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

saalarevathi@gmail.com

Received: 17-04-2022

Revised: 14-07-2022

Accepted: 22-07-2022

Published: 26-08-2022

ABSTRACT

There are many kinds of organisms living in different environments in the world. They had a physique according to the environment in which they lived and had food habits for their respective environments. Just as on land, there are living creatures in the water. In the Sangam age, there were more species living in Sangam age than in today's time. They have been studied very carefully by the Sangam scholars and expressed through their songs. Thus, one of the Sangam texts, Natrinai, describes the life of the ancient Tamils who lived in harmony with nature. In the book, there are five types of land mentioned: Kurinji, Mullai, Marudham, Neithal, and Paalai. The five lands have water bodies in the names of spring, waterfall, wild river, lake, pond, small pond, reservoir, the mouth of a river, pit, well, and trough. Marutham land is a well-watered area with water bodies such as Natural Pond and Pond, and adjoining fields and muddy areas mixed with water and land. They are called the freshwater area. Therefore, the species that live there are called freshwater living organisms. The saline water found in the Neithal Land is called brackish water. These areas are composed of water bodies such as the sea, coastal sands, and lagoons. The organisms that live there are called brackish water organisms. Thus, there are many aquatic organisms in Natrinai. Among them are freshwater fishes such as swordfish, butterfly, catfish, brackish water fish such as sharks, fish that live in both fresh and brackish water bodies such as mackerel, horse fish, and prawns, and fish that live in both water bodies. This article explores and explains species such as crocodiles and crabs.

Keywords: Ecosystem, Natrinai, Water Bodies, Fish, Crab, Crocodile

முன்னுரை

உலகில் உயிர்கள் தோன்றுவதற்கும் அவை தொடர்ந்து உயிர்வாழ்வதற்கும் நீர் அவசியமானதாகும். நீரின்றி அமையாது உலகு என்ற பாடலடி நீரின் இன்றியமையாதத் தேவையை எடுத்துரைக்கிறது. நீரில் உணவு, இருப்பிடம், தட்பவெப்பம் போன்ற உடலின் தகவமைப்பிற்கேற்ப பல்வகை உயிர்கள் வாழ்கின்றன. அவ்வாறு நீரில் வாழும் உயிரினங்களுள் மீன்கள், நண்டுகள், விலங்குகள், மெல்லுடலிகள், பறவைகள் போன்ற இடம்பெயரும் உயிரினங்களும் தாவரங்கள் போன்ற இடம்பெயராத உயிரினங்களும் அடங்கும். பொய்கை, குளம் என்ற நல்ல நீரையுடைய பகுதிகளில் வாழ்பவை நன்னீர்வாழ் உயிரினங்கள் என்றும் உப்புத்தன்மையுடைய உவர்நீர்ப் பகுதியான கடல் பகுதிகளில் வாழ்பவை உவர்நீர்வாழ் உயிரினங்கள் என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

சங்ககால மக்கள் இயற்கையையும், மனித வாழ்வையும் பிரிக்கமுடியாதபடி இயற்கையோடு ஒன்றி வாழ்ந்தனர். சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த பண்டைத் தமிழ்க் கவிஞர்கள் நிலப்பரப்பு, அதிலுள்ள

இயற்கைக்காட்சி, பருவகாலங்கள் ஆகியவை மனிதனுடைய வாழ்க்கையை மாற்றி அமைக்கின்றன என்பதை உன்னிப்பாக நோக்கி உணர்ந்திருக்கின்றனர் (Varadharasan, 2014).

இயற்கை வளங்களுள் ஒன்றான நீர்வளத்தையும், அதனால் வளர்ச்சிபெற்ற பகுதிகளையும், நீரின் தன்மைக்கேற்ப அங்கு வாழும் உயிரினங்கள் பற்றியும் சங்க இலக்கியப் புலவர்கள் நன்கறிந்து தம் பாடல்களில் வெளிக்காட்டியுள்ளனர். அவ்வகையில் சங்க அக நூல்களுள் ஒன்றான நற்றிணையில் நீர் வாழ் உயிரினங்களின் தோற்றம், வாழிடம், வாழும் தன்மை ஆகியவற்றையும் புலப்படுத்தியுள்ளனர். அவற்றுள் நீர்வாழ் உயிரினங்களான மீன்கள், நண்டுகள் மற்றும் முதலை குறித்த செய்திகளை ஆராய்ந்து விளக்குவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

நற்றிணையில் மீன்கள்

சங்க இலக்கியத்தின் எட்டுத்தொகை நூல்களுள் முதலில் வைத்துப் போற்றப்படும் சிறப்புக்குரிய நூல் நற்றிணை. இந்நூல் திணை என்பதோடு நல் என்னும் அடைமொழியையும் தன்பெயரில் இணைத்து நற்றிணை எனும் பெயர்பெற்றுள்ளது. இந்நூலில் நீர்வாழ் உயிரினங்களுள் ஒன்றான மீன்வகைகளுள் வாளைமீன், விரால்மீன், கெளிற்றுமீன், இறால்மீன், அயிரைமீன், சுறாமீன் போன்றவை இடம்பெறுகின்றன. அவற்றை நன்னீர்வாழ் மீன்கள், உவர்நீர்வாழ் மீன்கள், இருநீர்நிலைவாழ் மீன்கள் என்று வகைப்படுத்தி விளக்குவதைப் பின்வரும் வகையில் காணலாம்.

நன்னீர்வாழ் மீன்கள்

மீன்கள் தனக்கென தனிவெப்பநிலைக் கொண்டிராத நீரின் சூழலுக்கேற்ப உடலின் வெப்பநிலையை மாற்றிக்கொள்ளும் இயல்பு கொண்டவை. இவை செதில்களால் சுவாசித்து, துடுப்புக்களாலும் வாலாலும் நீந்திச்சென்று இடம்பெயரும் தன்மை கொண்ட உயிரினங்களாகும். நற்றிணையில் இடம்பெறும் நன்னீர்ப்பகுதிகளான பொய்கை, குளம் மற்றும் அவற்றைச்சார்ந்த நீர்நிலைகளான வயல், கழனி போன்றவற்றில் வாழ்ந்த வாளைமீன், விரால்மீன், கெளிற்றுமீன் ஆகியவற்றின் தோற்றம், வாழிடம், வாழும் தன்மை முதலியவை காணப்படுகின்றன.

வாளைமீன்

வாளைமீன்கள் நீண்ட வாள்போன்ற வடிவம் கொண்டவை. இவை நல்ல நீர்நிலைகளில் வாழும் இயல்புடையவை. நற்றிணையில் வாளைமீனின் வடிவம், வாழிடம் குறித்து நான்கு பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

இம்மீன் வாள்போல் இருந்ததையும் அதற்குத் திரண்ட கொம்பும், கரிய பெரிய பிடரியும் இருந்ததையும்

“வாளை வாளிற் பிறழ்

கணைக்கோட்டு வாளை

அரிவனர் இட்ட சூட்டயல் பெரிய

இருஞ்சுவல் வாளை பிறழும்”

என்ற பாடலடிகள் குறிப்பிடுகின்றன (Vengadaraman, 2013).

மேலும், இவை குளம், பொய்கை போன்ற நீர்நிலைகளிலும் வயலிலும் துள்ளிப் புரண்டதை,

“படைமாண் பெருங்குளம் மடைநீர் விட்டெனக்

காலணைந்து எதிரிய கணைக்கோட்டு வாளை

அள்ளலங் கழனி உள்வாய் ஓடிப்

பகடுசேறு உதைத்த புள்ளிவெண் புறத்துச்
செஞ்சால் உழவர் கோற்புடை மதரிப்
பைங்கால் செறுவின் அணைமுதற் புரளும்”

என்ற பாடல் குறிப்பிடுவதோடு, வாளைமீனிற்கு வெண்மையான பின்புறம் இருந்ததையும் அறியமுடிகின்றது (Vengadaraman, 2013). மேற்கண்ட கருத்துக்களின் மூலம் வாளை மீனின் வண்ணம், வடிவம், வாழும் சூழல் ஆகியவற்றை உணரமுடிகின்றது.

விரால்மீன்

விரால்மீனின் உடல் உருண்டையான வடிவில் நீளமானதாக இருக்கும். கரும்பச்சைநிற உடலில் கோடுகளும் புள்ளிகளும் அமைந்து நீண்ட தலைப்பகுதியைக் கொண்டிருக்கும். இம்மீன்களுக்கு உடலில் குறைந்தளவு முட்கள் காணப்படும். இவை ஆறு, ஏரி, குளம், ஓடைகளில் வாழ்பவையாகும். ஆழம் குறைந்த சேற்றுப்பகுதியிலும் வாழும் தன்மைக் கொண்டவை.

நற்றிணையில் விரால்மீன் குறித்த செய்தி ஒரு பாடலில் காணப்படுகிறது. கரிய கண்ணையுடைய வராலை உழவர்கள் குழம்பாகச் சமைத்துண்டதை,

‘கருங்கண் வராஅல் பெருந்தடி மிளிர்வை’

என்ற பாடலடி குறிப்பிடுகிறது (Vengadaraman, 2013). சிவந்த கண்ணைக் கொண்ட விரால் மீன்களும் இருந்ததைச் சங்க இலக்கியங்கள் சுட்டுகின்றன.

கெளிற்று மீன்

கெளிற்று மீன் கெளிற்று, கெளுத்தி, கெடிறு என்ற பெயர்களில் குறிப்பிடப்படுகிறது. இதில் கெடிறு என்ற சொல்லாட்சி இன்றைய காலத்தில் வழக்கில் இல்லை. இத்தகைய மீன்களுக்குச் செதில்கள் கிடையாது. இவற்றிற்கு பூனையின் மீசை போன்ற தொடுமுளைகள் காணப்படுவதால் ஆங்கிலத்தில் CATFISH என்றழைக்கப்படுகின்றன. இவை பொய்கையில் வாழ்ந்ததாக நற்றிணை குறிப்பிடுகிறது.

“சிறுவெள்ளாங் குருகே சிறுவெள்ளாங் குருகே

எம்மூர் வந்தெம் ஒண்டுறை துழைஇச்

சினைகெளிற் றாராகையை அவரூர்ப் பெயர்தி”

என்ற பாடலடிகளில், தலைவி சிறுவெள்ளாங்குருகிடம் குளத்தினுள் உலாவும் கருக்கொண்ட கெளிற்றுமீனைத் தின்று தலைவன் நாட்டிற்குத் தூது செல்லுமாறு கூறுவதைக் காணமுடிகிறது (Vengadaraman, 2013).

நன்னீர்ப் பகுதிகளான ஆறு, ஏரி, குளம், ஓடை போன்ற பகுதிகளில் வாழும் மீன்கள் சிறுசிறு புழுக்களையும் பூச்சிகளையும், பாசி போன்ற தாவர இனங்களையும் உண்டு வாழ்கின்றன. இந்நீர்நிலைகளில் வாழும் மீன்கள் உணவிற்காகப் பிடிக்கப்படுகின்றன. இதனால் அப்பகுதிகளில் மீன்களின் பெருக்கம் குறைவுபடும்போது பாசிகள் அவற்றை மூடும் நிலை தோன்றுகிறது. குடிநீர்க் குளங்களில் பாசி அதிகளவில் படர்ந்து மூடுவதனால் அந்நீர்நிலைகளில் உயிர் வாழ்விகளின் அளவு குறைகின்றது. இதன் தொடர் விளைவினால் நீரில் வாழும் மீன்கள் இறக்க நேரிடுகின்றது (Ganeshan, 1989).

சங்ககாலத்தில் மீன்கள் இயற்கையில் தோன்றிய நீர்நிலைகளில் உருவாகி அங்கு கிடைத்த புழு, பூச்சிகளைத் தின்று வாய்க்கால் வழியோடி கழனி, பழனம் போன்ற இடங்களுக்குச் சென்றன. அவ்வாறு கிடைத்த மீன்களை மக்கள் உணவாக உண்டதை,

“அரிகால் மாறிய அங்கண் அகல்வயல்

மறுகால் உழுத ஈரச் செறுவின்
வித்தொடு சென்ற வட்டி பற்பல
மீனொடு பெயரும் யாணர் ஊர்”

என்ற பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன (Vengadaraman, 2013).

இன்றைய காலகட்டத்தில் உணவிற்குத் தொழில்ரீதியாக செயற்கை முறையில் நீர்நிலைகள் அமைக்கப்பட்டு மீன்கள் வளர்க்கப்படுகின்றன. அப்பொழுது அங்கு வாழும் மீன்களுக்கு வேதிப்பொருட்களாலான உரமிடப்படுகின்றது. அவைகளை வாங்கி உணவாக்கி உண்ணும் மக்களுக்கும் உடலில் பலவித தீமைகள் வர வாய்ப்புண்டு. அவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட செயற்கை நீர்நிலை விளைநிலத்தில் உருவாக்கப்பட்டிருந்தால் மண்ணின் தன்மை பாதிக்கப்பட்டு, எதிர்காலத்தில் அவை பயிர்கள் வளர ஏற்ற நிலமாக அமைய வாய்ப்புக் குறைவாகவும் இருக்கிறது.

உவர்நீர் வாழ் மீன்

உப்புத் தன்மையுடைய கடல், கடற்கரை மணற்பரப்பு, உப்பங்கழி போன்ற இடங்களில் வாழும் உயிரினங்கள் உவர்நீர்வாழ் உயிரினங்களாகும்.

சுறாமீன்

சுறாமீன் உவர்நீர்வாழ் உயிரின வகையைச் சார்ந்தது. இது நீரில் மிக வேகமாக நீந்திச் செல்லும் மீனினமாகும். சுறாவின் உடல் வளையக்கூடிய குருத்தெலும்பால் ஆனது, இம்மீன் கொல்லும் தன்மையுடைய வலிமை வாய்ந்த மீனாகும். இவற்றிற்குக் கூரிய பற்களும், கொம்பும் உண்டு. நற்றிணையில் சுறாமீன் குறித்த செய்திகள் பதினான்கு பாடல்களில் இடம்பெறுகின்றன.

சுறாமீன்கள் வேட்டையாடும் திறன் கொண்டவை. இவற்றிற்கு வாள் போன்ற கூர்மையான பற்கள் இருந்ததை,

‘வாள்வாய்ச் சுறாவொடு வயமீன் கெண்டி

என்ற பாடலடி புலப்படுத்துகின்றது (Vengadaraman, 2013).

‘சுறவுக்கோட் டன்ன முள்ளிலைத் தாழை’

என்ற பாடலடி, தாழைமடல் சுறாமீனின் கொம்புப் போன்றிருந்ததாகக் கூறுகிறது (Vengadaraman, 2013). இதன்மூலம் சுறாமீனிற்குக் கொம்புகள் இருந்ததை அறியமுடிகின்றது.

மேலும், இத்தகைய வலிய சுறாக்கள் நெய்தல் மலர்கள் நிறைந்த கழியிடத்து உலாவியதை,

‘கோட்சுறா வழங்கும் வாள்கேழ் இருங்கழி’

என்ற பாடலடி உணர்த்துகின்றது (Vengadaraman, 2013).

கோட்சுறா, எறிசுறா, கடுஞ்சுறா போன்ற தொடர்கள் சுறாமீனின் வலிமையைச் சுட்டுகிறது. கடலில் மீன்பிடிக்கச் சென்ற மீனவர்களின் வலையைக் கிழித்ததையும் அத்தகு வலிமையான சுறாக்களை பிடித்துத் துண்டுகளாக்கி மீனவர்கள் கொண்டு வந்ததையும் அவற்றை மீனவப்பெண்கள் காயவைத்ததையும் நற்றிணை குறிப்பிடுகிறது.

இரு நீர் நில வாழ் மீன்கள்

நற்றிணைப் பாடல்களில் நன்னீர் மற்றும் உவர்நீர் ஆகிய இரு நீர் நிலைகளிலும் அவை சார்ந்த சேற்றுப்பகுதியிலும் அயிரைமீன் மற்றும் இறால்மீன் வாழ்ந்ததைப் பின்வரும் வகையில் காணலாம்.

அயிரை மீன்

அயிரை மீன் மிகச் சிறிய உருவமுடையது. இது நன்னீரின் சேற்றுப்பகுதியிலும் உவர்நீரின் பகுதியான உப்பங்கழியின் சேற்றுப்பகுதியிலும் வாழும் தன்மைக் கொண்டது. நற்றிணையில் ஒருபாடலில் மட்டும் அயிரைமீன் பற்றிய குறிப்பு காணப்படுகிறது.

“கடலம் காக்கைச் செவ்வாய்ச் சேவல்

இருஞ்சேற்று அயிரை தேரிய தெண்கழிப்

புவுடைக் குட்டம் துழவும்”

இப்பாடலடிகளின் மூலம், கரிய சேற்றுப்பகுதியில் தெளிந்த நீரையுடைய கழியிலுள்ள பள்ளத்தில் அயிரைமீன் வாழ்ந்ததை அறியமுடிகிறது (Vengadaraman, 2013).

இறால்மீன்

இறால்மீன் நன்னீரிலும் உவர்நீரிலும் கூட்டமாக வாழ்வையாகும். இவற்றிற்கு மெல்லிய தலையும் வளைந்த முதுகும் இருக்கும். நற்றிணையில் இறால்மீன்கள் உவர்நீர் பகுதிகளில் வாழ்ந்ததாக பதினொரு பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. நற்றிணைப் பாடல்களில் இறவு என்ற சொல் இறால்மீனைச் சுட்டுகிறது.

இவ்வகைமீன்கள் இருப்பைப் புவைப் போன்று மென்மையான தலையைக் கொண்டிருந்ததாக,

“அத்த இருப்பைப் புவின் அன்ன

துய்த்தலை இறவொடு”

என்ற பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன (Vengadaraman, 2013).

மேலும்,

“முற்றா மஞ்சள் பசும்புறங் கடுப்ப

சுற்றிய பிணர சூழ்கழி இறவின்”

இவ்வடிகள் இறால் மீனின் பின்புறம் சொரசொரப்பாக இருந்ததைக் குறிப்பிடுகிறது (Vengadaraman, 2013).

‘முடங்குபுற இறவின் மோவாய் ஏற்றை

என்ற பாடலடி ஆண் இறாலு க்கு வளைந்த முதுகும் உயர்ந்த வாயும் இருந்ததைச் சுட்டுகிறது (Vengadaraman, 2013).

இறால்மீனிற்கு கால்கள் வளைந்திருந்ததை சங்க இலக்கியங்கள் கூறுகிறது. மேற்கண்ட கருத்துக்களின் அடிப்படையில் இறால்மீன் மெல்லிய தலையும் வளைந்த முதுகுடன் சொரசொரப்பான பின்புறத்தையும் கொண்டது என்றும் அவை உப்பங்கழிகளில் கூட்டமாக உலாவித் திரியும் என்பதையும் அறியமுடிகிறது. இவற்றை நீர்ப்பறவைகளான குருகு, நாரை, நீர்க்காக்கை போன்றவை உணவாக்கிக் கொண்டதையும் அறியமுடிகிறது.

இருநீர் நிலை வாழ் உயிரினங்கள்

நன்னீர் மற்றும் உவர்நீர் ஆகிய இரண்டு நீர்நிலைகளிலும் அவை சார்ந்த சேற்றுப்பகுதிகளிலும் வாழ்ந்த உயிரினங்கள் இருநீர்நிலைவாழ் உயிரினங்கள் எனப்பட்டன. இவ்வகை நீர்நிலைப் பகுதிகளில் நண்டு மற்றும் முதலை வாழ்ந்ததாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

நண்டு

நீர்வாழ் உயிரினங்களுள் மீன்களுக்கு அடுத்து சிறப்பு பெற்று விளங்குபவை நண்டுகள். இவை கணுக்காலிகள் வகையைச் சார்ந்தவை. நண்டு நன்னீர்த் தன்மைக் கொண்ட வயலிலும் உவர்நீர்த் தன்மைக் கொண்ட கடற்பகுதிகளிலும் காணப்படும்.

நண்டுகளின் பிற பெயர்களையும் ஆண் நண்டிற்கு அலவன் என்று பெயர் உள்ளதையும்,

“கள்வ னலவ னள்ளிகர்க் கடகங்

குளிரே கவைத்தான் ஞெண்டின் கூற்றே

அலவ னாண்ஞெண் டாகு மென்ப”

எனும் துத்திரங்கள் சுட்டுகின்றன (Pingalamunivar, 1971).

நற்றிணையில் இடம்பெறும் ஒன்பது பாடல்களில் கடற்கரைப் பகுதியில் வாழ்ந்த நண்டு பற்றிய செய்திகள் வந்துள்ளன. இவற்றில் ஞெண்டு, அலவன் என்ற இரு சொல்லாட்சிகள் மட்டும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அப்பாடல்களில் நண்டின் உடலமைப்பு, வாழிடம் மற்றும் மகளிர் நண்டைப் பிடித்து விளையாடுதல் உள்ளிட்ட செய்திகள் காணப்படுகின்றன.

அக்கால மகளிர் கடற்கரை ஓரங்களில் திரியும் நண்டுகளைப் பிடித்து விளையாண்டனர். இதற்கு அலவன் ஆட்டு என்று பெயர். அவ்வாறு நண்டைப் பிடித்து விளையாட முயன்று ஓடிய தலைவி, அதனைப் பின்தொடர்ந்து செல்ல முடியாமல் வருந்தியதை,

“எறிதிரை கொழீஇய எக்கர் வெறிகொள

ஆடுவரி அலவன் ஓடுவயின் ஆற்றாது

அசையுள் ஒழிந்த வசைநீர் குறுமகட்கு”

எனும் பாடலடிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன (Vengadaraman, 2013). இவற்றில் நண்டின் விரைந்தோடும் தன்மையும், அதன் மேற்புறத்தில் புள்ளிகள் அமைந்திருந்ததையும் அறியமுடிகின்றது.

நற்றிணையில் காணப்படும் சிறுகால் அலவன், பல்கால் அலவன், ஆடுவரி அலவன் என்னும் தொடர்கள் நண்டின் உடலமைப்பைப் பற்றி வெளிப்படுத்துகின்றன.

மேலும், நண்டின் கண்கள் நொச்சி அரும்பு போன்று இருந்ததை,

“நொச்சி மாஅரும் பன்ன கண்ண

எக்கர் ஞெண்டின் இருங்கிளைகத் தொகுதி”

என்ற பாடலடிகளின் மூலம் அறியலாம் (Vengadaraman, 2013).

நண்டுகள் கடற்கரை ஓரத்திலுள்ள மணற்பரப்பில் வளர்ந்த தாழை மரத்தின் வேர்ப்பகுதிகளில் தன் வளைகளை அமைத்துக்கொண்டதையும் நற்றிணை வெளிப்படுத்துகின்றது.

இயற்கையில் தோன்றிய கடல் பகுதியில் இயல்பாக உருவான உயிரினங்கள் இன்றைய காலக்கட்டத்தில் அழிவை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. நச்சுப் பொருட்களைக் கொண்ட தொழிற்சாலைக் கழிவுகளும் சாக்கடைக் கழிவுகளும் கச்சா எண்ணெயும் கடலில் கலந்து கடலின் இயற்பியல், வேதியியல், உயிரியல் தன்மை பாதிக்கப்பட்டு கடல்வாழ் உயிரினத்திற்குப் பாதிப்பு ஏற்படுகிறது. மேலும் கடல்வாழ் உயிரினங்கள் இறக்கவும் நேரிடுகின்றன (Kumarasamy, Azhagappa Mosas, Vasanthi, 2004).

அக்கால மக்கள் கடற்கரைப் பகுதியில் தாழை, கண்டல் போன்ற மரங்கள் வளர்வதை அதிகப்படுத்தியமையால் அன்றைய காலத்தில் ஆழிப்பேரலைகளும், கடல் சீற்றங்களும் குறைவாக இருந்திருந்தன. இன்றைய காலத்தில் வாழும் மக்கள் இயற்கையை அழித்து வாழ்வதால் பல்வேறு இயற்கைச் சீற்றங்களுக்கு ஆளாக நேரிடுகிறது.

முதலை

நீரிலும் நிலத்திலும் வாழக்கூடிய உயிரினங்கள் இருவாழ்விகள் எனப்படும். இவ்வுயிரினங்கள் நீர் மற்றும் நிலத்தில் வாழக்கூடிய தகவமைப்பைப் பெற்றிருக்கும். முதலை இருவாழ்வியாகக் கருதப்பட்டாலும் நற்றிணையில் நீர்ப்பகுதியில் மட்டும் வசிப்பதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

ஆமை (Turtle), முதலை (Crocodile), நீர்ப்பாம்பு (Water Snake) ஆகிய நீர்வாழ் உயிரிகள் நீரில் வசிப்பினும் அவைகள் நிலத்தில் இனப்பெருக்கம் செய்வதால் இவைகள் ஈரூடகவாசிகளாகக் கருதப்படுவதில்லை. இருவாழ்விகள் இனப்பெருக்கம் நீரிலேயே நடைபெறுகின்றது (Rajan, 1979).

முதலை, கராம் என்னும் இரண்டினுள் முதலை மனிதர்களையும் கொல்லும் கொடியவகையாகும். கராம் என்பது வடநாட்டிலிருந்து தமிழகத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டு அகழிகளில் அரசர்களால் வளர்க்கப்பட்டவை என்றும் அவை மீன்களைத் தின்றும் என்றும் மற்ற விலங்குகளையும் மனிதரையும் அணுகாது என்றும் ஆராய்ச்சியாளர் கண்டு தெரிவித்துள்ளனர் (Samy, 199).

சங்க இலக்கியங்களில் முதலை, இடங்கர், கராம் என்ற மூன்று வகைகளில் முதலைகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இவற்றுள் முதலையை மிகக் கொடியது. நற்றிணையில் முதலை, கராம் என்ற இருவகைகளைப் பற்றிய செய்திகள் கிடைக்கின்றன.

கடற்கரையில் கழிதழ்ந்த பகுதிகளில் வாழும் துறைகளில் வரும் ஆடுமாடுகளையும் ஆட்களையும் இழுத்துச் சென்று கொண்டு தின்றுவிடும் இயல்பைக்கொண்டது.

“கொடுங்கழிப்

பாசடை நெய்தற் பனிநீர்ச் சேர்ப்பன்

நாம முதலை நடுங்குபகை அஞ்சான்”

இப்பாடலடிகளில் அச்சத்தைத் தருகின்ற முதலைகள் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது (Vengadaraman, 2013).

மேலும்,

“கருங்கற் கான்யாற்று அருஞ்சுழி வழங்கும்

கராஅம்”

என்ற பாடலடியின் மூலம், காட்டாற்றின் நீர்ச்சுழியில் கராம் வகை முதலை இருந்ததை அறியமுடிகின்றது (Vengadaraman, 2013). மேற்கண்ட கருத்துக்களில், முதலை மனிதர்களையும் ஆடுமாடுகளையும் கொன்றுதின்றதும், கராம் எனும் மீன்களைத் தின்றதையும் அறியமுடிகின்றது.

முடிவுரை

நற்றிணைப் பாடல்களில் நீர்வாழ் உயிரினங்களாக மீன்கள், நண்டுகள் மற்றும் முதலை பற்றிய செய்திகள் இடம்பெறுகின்றன. அவற்றுள் மீன்களும் நண்டுகளும் மருதம் மற்றும் நெய்தல் திணைப்பாடல்களில் மட்டும் இடம்பெறுகின்றன. முதலை பற்றிய செய்திகள் குறிஞ்சி மற்றும் நெய்தல் திணைப்பாடல்களில் காணப்படுகின்றன. மீன்களுள் வாளைமீன், விரால் மீன் மற்றும் கெளிற்றுமீன் போன்றவை நன்னீரில் வாழ்வதாகவும், இறால், சுறா, அயிரைமீன், நண்டு போன்றவை உவர்நீர்ப் பகுதிகளில் வாழ்வதாகவும் நற்றிணை வழி அறியமுடிகிறது. அயிரை, இறால், கெளிற்றுமீன் ஆகியவற்றை நீர்வாழ்ப் பறவைகள் உணவாக்கிக் கொண்டதைக் காணமுடிகிறது. முதலை இருவாழ்வியாகக் கருதப்பட்டாலும் நற்றிணைப் பாடல்களில் நீரில் வாழ்பவையாகச் சுட்டப்படுகிறது.

References

Ganeshan, Me., (1989) Neermasupaduthalil Paasigalin Pangu, Valar Tamizhil Ariviyal, Tamil Univerity, Thanjavur, India.

Kumarasamy, Ku., Azhagappa Mosas, A., Vasanthi, M, (2004) Sutrusuzhal Ariviyal, Bharathidasan University, Trichy, India.

Pingalamunivar, (1917) Pingala Nigandu, Madras Rippan Printing Press, Chennai, India.

Rajan, V.P.S., (1973) Iru Vazhvigal, TamilNadu Padanool Niruvanam, Chennai, India.

Samy, P.L., (1990) Ilakkiyathil Ariviyal, Sekar Pathippagam, Chennai, India.

Varadharasan, Mu, (2014) PazhanTamizh Ilakkiyathil Iyarkai, Paari Nilaiyam, Chennai, India.

Vengadaraman, H. (P.A.), (2013) Nattrinai Moolamum Uraium, U.Ve.Sa. Book House, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Authors have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author(s) 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License